

НЕДЪЛЯ ЁІ

ЗА ГОРДОСТЖ НА ЗАКОННИКА.

Вз сїю обокъ заповѣдїю весь законъ и пророцы высатъ.

Благослови отче.

Каквото оныя человекы, които работѣтъ земныте градины, събиратъ пролѣтно време разны цвѣта, отъ градинатъ и ги приносятъ даръ на своите господары или на своите любезны прїатели, да сѧ насладѣтъ отъ сладките мѣ миризмы: тѣй и церковните проповѣдници събиратъ отъ свѣтото писаніе разны поученїа, и ги проповѣдватъ въ церковь на христїанете за увеселеніе на тѣхныте дѣшы, и за изгонванїето на проклѣтата гордостъ, която заслѣпава ума и отвлича человека отъ бога, каквото днешный законникъ за когото ще чѣете сега отъ евангелїето.

Отъ Маттеа зачало чѣ.

Во онова време дойде нѣкой законникъ при Исуса, испитваше го и дѣмаше: учителю, коя е по голѣмата заповѣдь въ закона? А Исусъ мѣ рече: да обичашь господа бога твоего отъ сичкото си срце, отъ сичката си дѣша и сичкото си помышленїе, тѣзи е първата и голѣмата заповѣдь. А втората, която е прилична на нея, да обичашь комшіа си, като себе си. Въ тѣзи двѣте заповѣди сичкіа законъ и пророцы высатъ. И като вѣхъ събранни Фарисеите, попита ги Исусъ и рече: какъ мыслите за Христа, кой е сынъ? рекоха мѣ: Давидовъ. А Исусъ имъ рече: ами давидъ какъ го нарича чрезъ святаго дѣха господа, и дѣма: рече господь на господа моего, сѣди отъ дѣснатъ ми странъ, доде положи твоите крази подъ краката ти, и кога давидъ го нарича господь, то какъ е сынъ неговъ? и никой не можаше да мѣ отговори, нити смѣеше вече нѣкой да го пита.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Когато Исусъ посрами Саддукееите, които дѣмаха чи нѣма възкресенїе за мъртвыте, тога сѧ приближи този фарисейскїй законникъ до хри-